

enkelt Selskabs Interesse og støttet af en i Virkeligheden ganske uanstændig Henvendelse fra dette Selskab til Udvalget her i Rigsdagen fik Held til at reducere de Goder, som Forsikringsraadet havde foreslaaet for dansk Livsforsikringsvirksomhed. Jeg mindes, at jeg sad paa Tilhørerpladsen i Folketinget og hørte Folketingsmand Jerichow, som heller ikke forstod sig meget paa Livsforsikring, sige en kolossal Dumhed, og jeg følte min forsikringsmatematiske Harme stige saadan op i mig, at jeg kom med et højlydt Udraab fra Tilhørerpladsen, som fik Formanden til at gribe til Klokken, uden at han dog fandt sig foranlediget til at rydde Tilhørerpladsen.

Vi fik altsaa kun enkelte utilstrækkelige Ændringer i Loven og har siden virket videre, saa godt vi kunde, under den Lov med de Mangler, den havde. Men vi arbejdede fremdeles paa at faa den bragt i en nogenlunde god Skikkelse — ikke saaledes, at vi har dristet os til at ønske den rationelle moderne Bruttometode gennemført, vi tænkte os kun at kunne opnaa at faa de Skavanker, som Loven faktisk havde, i væsentlig Grad ophævet. Vi nedsatte saa i Foreningen af danske Aktuarer — „Aktuar“ er det internationale Navn paa en Forsikringsmatematiker — et Udvalg, der skulde give Udkast til de Ændringer, som var ønskelige. Vi behandlede de Ændringer i Aktuarforeningen og senere i de danske Livsforsikringsselskabers Forening og gik saa til Forsikringsraadet med vort Forslag. Forsikringsraadet ønskede nogle Ændringer indført i det, og dem tiltraadte vi. Regeringen tog sig saa af Sagen og fremsatte i Fjor Lovforslag i Landstinget.

Hvis vi havde faaet Loven i denne Skikkelse, saa vilde dansk Livsforsikringsvæsen have kunnet trives ordentligt, selv under denne forældede Metode. Men Lovforslaget blev i Landstinget forringet ganske betydeligt, og jeg vil gerne et Øjeblik hæfte mig ved den Behandling, Lovforslaget fik dér. Det var nemlig nær ved at gaa mig akkurat, som det i sin Tid var gaaet mig overfor Hr. Jerichow. Men da jeg senere er blevet bedre belært i parlamentarisk Skik, holdt jeg mig i Skindet, skønt jeg maa tilstaa, at mangen god Gang havde jeg Lyst til at gaa ned og bede om Ordet i Landstinget for at sige lidt imod de Bemærkninger, som de ærede Ordførere dér fremsatte. Socialdemokraternes Ordfører, der var den paa andre Omraader lærde Fru Nina Bang, sagde f. Eks. et Sted i sin Tale, at Driften af Livsforsikringsselskaberne er inde paa Transaktioner, der er beregnet

paa Øjenforblændelse og ikke er heldige. Jeg skal ikke opholde mig ved, at Transaktioner, der er beregnet paa Øjenforblændelse, aldrig er heldige, men jeg vil blot ganske bestemt protestere mod denne Insinuation, for hvilken Fru Nina Bang ikke vil kunne finde noget som helst Grundlag, og som maa staa ganske for hendes Regning. Det var naturligvis kun saadan en Talemaade. Et andet Sted dokumenterede Fruen sin Uvidenhed om Forsikringsvæsen ved at hævde, at en Forsikring, der endnu ikke er naaet op til de tre Aar i Alder, ikke bliver effektiv. Jeg ved ærlig talt ikke, hvad Fruen mener med det. Hvis jeg tegner mig en Livsforsikring og betaler min Præmie, om saa det blot er for en Maaned, nu straks, og jeg saa tillader mig, paa lovlig Maade vel at mærke, at dø om et Minut, saa udbetales Forsikringssummen uden Kny eller Indvending af Selskabet. Hvad det vil sige, at den ikke bliver effektiv, før den er tre Aar gammel, ved jeg ikke; der findes ikke i Livsforsikringsselskabernes Betingelser eller Bestemmelser noget som helst, jeg kan hæfte disse „tre Aar“ til. Det er ganske grebet ud af Luften.

Men værre endnu bliver det, naar den ærede Ordfører for Socialdemokraterne i Landstinget siger, at det er sørgeligt, at Omsorgen for de efterlevende skal være overladt til private Profithensyn, og at i de private Selskaber kommer Overskuddet kun den private Kapital til gode. Det er kun en ganske almindelig socialdemokratisk Frase, og jeg vil gerne dokumentere, at det er det. Jeg har ladet udregne, hvilke Udbytteprocenter samtlige danske Livsforsikringsselskaber i en Aarrække har givet, indbefattet Udbytte af Aktiekapitalen og Renter af Aktie- eller Garantikapital, hvor saadan er til Stede. I det jeg begynder med 1906, lyder Tallene, som altsaa angiver Gennemsnittet af Udbyttet for samtlige danske Selskaber, saaledes: 5,70, 6,08, 6,06, 5,79, 4,08, 4,65, 4,90, 7,44, 5,15, 6,87, 7,13, 9,58 og 4,66. Jeg skal bemærke, at det forholdsvis store Resultat 9,58 pCt. i det enkelte Aar ikke kan tilskrives selve Driften af Selskaberne. Det er et ganske specielt Forhold ved et enkelt Selskab, der stod i Forbindelse med Udlandet, som her har givet sig Udtryk. Men jeg vil gerne for at illustrere Forholdet endnu tydeligere tage et enkelt Selskab, og jeg vælger dertil det Selskab i Verden, som jeg kender bedst, nemlig mit eget, som blev stiftet i 1897. Dette Selskab, der nu har en Præmiesum paa over 80 Mill. Kr. og en aarlig Præmieindtægt paa op mod 3 Mill. Kr., har fra sin Start i 1897 — det første Regnskabsaar var 1897—98 — givet